

"רק" 50 מיליון ל"י

מה מריץ הוגי רעיון האיזור העירוני החדש בחולות ראשון-לציון

מאת עמוס כרמל

המישים מיליון דורות הם פחות כפרוטיזם אחד מן התקציב שהונה לאהרונה על שדחן הכנסה. מכאן ברור, שקיבוצו או העדרו של טיפף תקציבי בחוקף כזה, אין בהם כדי להשפיע לא על מאון העלומים, לא על המגמות האינדיאלציוניות ולא על שאר המעצות החמורות של הכלכלה הישרא-לית. אף-על-פי-כן כדאי לתת את הדעת גם על טיפף תקציב, הסתכמים "רק" 50 מיליון ל"י דות, ראשית, מפני שמדובר בכספי ציבור שעליהם חל לכל הדרגות הכלל של "דן פרוטה כדון כאהי, שנית, וזה השלב עוד יותר, מדובר בתקציב המדינה, היינו בכסף שנועד לא רק לממן פעילות מוגדרת אלא גם לשמש מנוף לפעילות עוד יותר נרחבת. 50 מיליון הלירות (או כל סכום אחר לסוג זה) המושקעים נדיר עתידים לנרדו כחצר סכומים נדיר לים עוד יותר ולעצם את המצוי אות שבה עשיר להיות מחלתים וימים רבים לאחר מכן.

50 מיליוני הלירות שלהם מוקד-דשות השורות הללו מופיעים כספרי התקציב בסעיפים הנוגעים לפעילותה של החברה הממשלית. הית "ערים", הברה זו, כך נמטר, מקדישה את מאמציה לשלושה פרויקטים. אחד להם הוא איזור התעשייה אפק, שאמור לקדם מדי רחית לראשית העין ולענות על צריכי איזור הברזל. השני הוא צמד של שכונות וילות במבשרת יורי שלים יהולטי - איזור מגורי רום כן 25,000 דירות שיהיה בראשון-לציון, הפרויקט השלישי של הגדול מכלם, יעלה בשנה המימית למשלם הסכום 50 מילי יון לירות ישראליות, אותו 50 מיליוני הלירות האיסורית דרשנה 25,000 הדירות שעתידות להתור סף לראשון-לציון, פירושן, עלי פי חשבון פשוט, שיכון המיועד

ל-100,000 נפש או יותר. במלים אחרות: בשנת החזרה המוצין כיום בין ראשון-לציון לבין חיפה עתידה לקום המעשה עיר חדשה גדולה יותר מרוב הערים של ישראל כיום. תוכנית ההתיישבות של הארץ הזאת הן כידוע, מסודרות למדי ואף-על-פי-כן אין לומר שיער חדשה מוקמת אצלנו מדי יום. יש איפוא לשאול, אם המקום שבו מקימה לנו הברת "ערים" את ההפאצה הגדולה הוא באמת המקום הטוב ביותר להקים בו עיר ואם כן ישראל.

על שאנה זו אפשר להשיב כמשה הימים או מקורותיהם אלא קשה לתאבק מהקוב מיד בשני שנות שנים על דרך הארץ סוגיית: מעשה אדומים וקריה שמונה. מעלה אדומים הוא בשר דב וז' רק אחר מסוגן על המי פה. כל ברירת יכול להבין את השיבות האסטרטגית, בהנחת ירושלים ממרחקה, קל לראות שהאיזור אינו שוקק אובלוסיה ערבית מעופפת וברור כמה עני שירושלים לקקת לאיזור תן שיה חדש. כל הדברים האלה היו כנראה גם לנגד עיניה של הממשלה כאשר החליטה להתחיל בפיתוחו של המקום. יחד עם זאת נמצאו בממשלה ומחוז לה כמה נורמים שסברו, כי דווקא במערה אדומים טמון מפתח נעלם לשי לום, אם יבנה המקום הזה, כך טענו נורמים אלה, אנו מומינים לעצמנו את המלחמה הבאה, אם לא יבנה, אי-אם לכל היותר יבנו בו מפעלים תעשייתיים יחד עם מחנה עבודה ברור שלא נחמין את השלום העומד מאחורי הדלת.

התבונה המדויקת בין בנייה ה של עיר לבין הקמתו של איזור תעשייה מסיפיה, כמובן, את הדיוט ערב ואת ארגוני הטרור ביום יבולית, לרגעים אפי שר להתפתות ולחשוב, שיאסר עראפאת עיונה להקים ועדת בני יין ערים שתדון ותחליט בה

מספר מפעלי התעשייה במעלה אדומים שיעלה בקנה אחד עם האמנה הפרשהינאית. אבל ליתר בטחון קמו המתנגדים למעשה אדומים והוסיפו עוד כמה טיעורי נים. היו בהם שטענו כי הבנייה באקלים המדברי של מעלה אדומים מועדת לסלון (כנראה על סמך תנחה שבמעלה אדומים שורר רים תנאים שונים להוסיף מאנה השוררים בכארישבע, בדימונה, או בערד). אחרים הסבירו שאין פוטנציאל אנושי לאכלס בו את מעלה אדומים (לאהרונה התברר, כידוע, ששר השיכון רוחה טעני נות שונות ומשונות את הני-ן המבקש להתנהל במעלה אדומים, אבל זה כבר סיפור אחר). ואחרון אחרון, הוכיחו לנו את קריית-שמונה, מעלה אדומים, כי אכסר, תגויל את מבשרת חרש - את המשאבים, הדירות, המפעלים והתשתית המיועדים לקריית-שמונה.

כותב שורות אלו סבור כי היר זקה על קריה עמו, הני, עניין הוגי בוותר, נגור עלינו לעגוד עוד שנים רבות מתאבק על עצם קוממו והמאבק הזה עתיד להיות נמשך ככל והחזיות - ככלל זה גם המורחית וגם העניינית - והפיכת המהרה שתהיה לנו קריית שמונה חוקה, וקריית-שמונה חזי קה היא קריית-שמונה שבניה ייכי לו לגור ולהתפרנס בה, שבנייה שיה יהיו כחוקקים ושהבנייה שלה יבחר בהלכה ולא יחם את הכיר ירה, אבל מי שחושב כך יודע כי בתנאים ה-היים אנו צריי נים לקיים סדר עדיפויות, מבין - עלינו ספרי התקייוב - כי המבירה אינה בין קריית-שמונה למעלה אדומים, במקום לבחור כאחת מן השתיים אנו צריכים לבחור בשתיים מתוך השלום: מעלה אדומים, קריה שמינה יראי שיר-לציון, עד עשיתי מנינו את שבחיהן של שתי הראשונות. כדי שהחמינה תהיה ברורה כדאי לר

מר כמה מלים גם בזכות השליי שית. האיזור העירוני החדש המתוכנן נן לראשון-לציון נמצא בלב-לבנו של המגאולופוליס הישראלי (יש אומרים שהוא משהרע מנהריה עד אשקלון ובהתאם לכך קוראים לו נהר קלון). אחרים מרחיקים מב" טם עד רפיח ומכאן בא שם רלי וואנטי נוסף, נהר פית). זהו מגאי לופוליס שבנבנה ללא מחשבה כור ללת ודברים רבים מתרחשים בו על דרך האילתור. הכבישים נעי שים עמוסים יותר ויותר, האוויר מודהם יותר ויותר, הכיוב מעורר בעיות חדשות לבקרים והוא הי דבר לגבי שורה ארוכה של עניי. נים הקרואים בקיצור איכות חיים. זאת ועוד: זהו איזור שבו יורי דים גשמים מרובים יחסית ואף על-פי-כן כתמיו הירוקים הולכים והצטמצמים. לא זו בלבד שהעניינים נהקלית כאו שוב ושוב בבטון וכי אספאלט ושהסתור המימי של הר אוור הולך ונפגם. מהברר שמיטב האדמות החקלאיות של המדינה, אלו שהמים נמצאים בהן בשפע יחס, הולכות ומבוררות לטובה בנייה עפושה ובלתי מתוכננת. הנימוקים שהוצאו על דרך ה-חלם החושה נוסחו על דרך ה-קיצור, מכל מקום, על הרקע של מעלה אדומים וקריית-שמונה ברור, שאין כאן לא הגיון מדיני-בטחוני, לאו שיקול של פיזור אוכלוסיה ו-ביצור עיריות הפיתוח, לא דאגה לניצול כותקן של אוור-קרע גשימיים, מה מריין איפוא את הוגי העיר בחולות? צינחאים יכולים לימר, כי הבנייה באיזור זה היא במסגרת הכנית החלוקה משנת 1947, כך שזוהיה השלום מבית מדרשו של פאחמי ויכלו להסכים לה, יודעי נסתרות מספרינו, שי אינטרסאנטים למיניהם רכשו קר קנית לוחצים על הרשויות למכש את האיפאיות כדי להפיק רווחים יפים, אורחים מודאגים חייבים לי התרוע על העיר החדשה לפני ש-יתקע להם כעצם בגרון ותהיה מוקד חדש של בכייה לדורות.